Warsztaty z Sieci komputerowych Lista 2

Konfiguracja początkowa

Utwórz cztery maszyny Virbian1-Virbian4, każdą z dwiema kartami sieciowymi. Niech pierwsze karty sieciowe maszyn Virbian1 i Virbian2 będą połączone wirtualną siecią remote, zaś ich drugie karty podłączone do wirtualnych sieci local1 i local2 (Virbian1 do local1 a Virbian2 do local2). Maszyn Virbian3 i Virbian4 na razie nie konfiguruj. Uruchom maszyny Virbian1 i Virbian2.

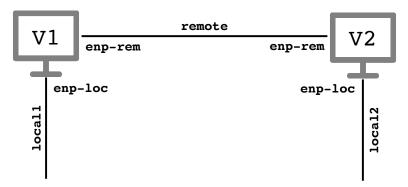
Tutorial #1

Po uruchomieniu maszyn *Virbian1* i *Virbian2* na każdej z nich dostępne powinny być trzy interfejsy sieciowe (możesz wyświetlić je poleceniem ip link): interfejs pętli lokalnej lo i dwa interfejsy o nazwach zaczynających się od enp.

▶ Na maszynie *Virbian1* ustal interfejs enp**xsy** połączony z siecią remote oraz interfejs enp**wsz** połączony połączony z siecią local1. Dla wygody zmienimy nazwy tych interfejsów poleceniami:

```
V1#> ip link set enpxsy name enp-rem V1#> ip link set enpwsz name enp-loc
```

Wykonaj analogiczne polecenia na maszynie *Virbian2* zmieniając nazwy jej interfejsów połączonych z sieciami remote i local2 odpowiednio na enp-rem i enp-loc. Otrzymasz sytuację jak na poniższym rysunku.



▶ Poleceniem ip link aktywuj karty enp-rem a poleceniem ip addr przypisz im adresy IP. Na maszynie *Virbian1* przypisz tej karcie adres IP równy 172.16.0.1/16, zaś na maszynie *Virbian2* adres 172.16.0.2/16. Poleceniem ip addr wyświetl aktualnie skonfigurowane interfejsy. W przypadku błędu wykorzystaj polecenie ip addr flush.

► Wyświetl tablicę routingu poleceniem

V1\$> ip route

a także wykorzystując starsze narzędzie route:

V1\$> route -n

Zauważ, że polecenie ip route wyświetla przy trasach do sieci opis proto kernel. Oznacza to, że trasa do danej sieci została dodana automatycznie przez jądro systemu podczas dodawania adresu do interfejsu.

- ➤ Za pomocą programu ping sprawdź, czy połączone ze sobą siecią remote maszyny wirtualne *Virbian1* i *Virbian2* "widzą się" wzajemnie.
- ▶ Pingnij adres interfejsu pętli lokalnej 10 o adresie 127.0.0.1. Zauważ, że komunikaty dochodzą pomimo tego, że odpowiedni wpis nie jest wyświetlany poleceniem ip route. Te dodatkowe wpisy w tablicy można wyświetlić poleceniem

V1\$> ip route list table local

Przeanalizuj poszczególne wiersze. Zwróć uwagę na adresy rozgłoszeniowe i różnice w polach scope.

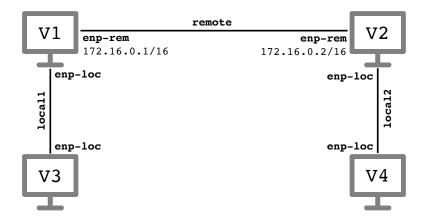
- ▶ Na maszynach *Virbian1* i *Virbian2* włącz Wiresharka i rozpocznij nasłuchiwanie na wszystkich interfejsach. Zaobserwuj, co jest wypisywane w konsoli oraz jakie pakiety są wysyłane i odbierane jeśli pingasz z maszyny *Virbian1*:
 - ▶ adres 127.0.0.1;
 - ⊳ swój własny adres IP przypisany do interfejsu enp-rem;
 - □ adres IP maszyny Virbian2 przypisany do interfejsu enp-rem;
 - □ adres rozgłoszeniowy sieci podłączonej do interfejsu enp-rem (poleceniem ping -b
 172.16.255.255)¹;
 - ⊳ adres IP należący do sieci 172.16.0.0/16 nieprzypisany do żadnego interfejsu sieciowego;
 - ⊳ adres IP z sieci, do której maszyna nie jest podłączona, np. 10.10.10.10.

Porównaj otrzymane komunikaty, przesyłane pakiety i czasy reakcji.

Tutorial #2

Skonfiguruj maszyny *Virbian3* i *Virbian4*, które będą miały po jednej karcie sieciowej połączonej odpowiednio z siecią local1 i local2. Po ich uruchomieniu zmień nazwę wirtualnej karty sieciowej w tych maszynach na enp-loc. Dzięki temu osiągniesz konfigurację jak na poniższym rysunku.

¹Jeśli nie otrzymujesz odpowiedzi, na maszynie docelowej sprawdź wynik działania polecenia sysctl net.ipv4.icmp_echo_ignore_broadcasts. Jeśli jest on równy 1, to odbierane pingi wysłane na adres rozgłoszeniowy będą ignorowane. W takim wypadku należy wykonać polecenie sysctl net.ipv4.icmp_echo_ignore_broadcasts=0.



Celem poniższego zadania jest konfiguracja routingu pomiędzy tymi maszynami wirtualnymi.

► Na wszystkich maszynach sprawdź wynik polecenia sysctl net.ipv4.ip_forward i jeśli zwracaną wartością jest 0, wykonaj polecenie

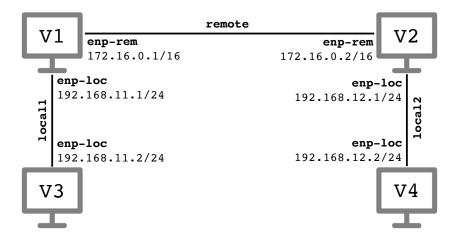
V#> sysctl net.ipv4.ip_forward=1

Polecenie to włączy przekazywanie pakietów IP pomiędzy interfejsami (maszyna wirtualna będzie mogła pełnić funkcję routera).

▶ Aktywuj interfejsy enp-loc na maszynach *Virbian1* i *Virbian3* i przypisz im adresy IP równe odpowiednio 192.168.11.1/24 i 192.168.11.2/24.

Aktywuj interfejsy enp-loc na maszynach *Virbian2* i *Virbian4* i przypisz im adresy IP równe odpowiednio 192.168.12.1/24 i 192.168.12.2/24.

Uzyskana konfiguracja wygląda teraz jak na poniższym rysunku.



▶ Na każdej maszynie poleceniem ping sprawdź osiągalność najbliższych interfejsów najbliżej położonych maszyn. Przykładowo na maszynie *Virbian1* należy sprawdzić osiągalność interfejsu enp-loc0 maszyny *Virbian3* oraz interfejsu enp-rem maszyny *Virbian2* wydając polecenia

V1\$> ping 192.168.11.2 V1\$> ping 172.16.0.2

- ▶ Z maszyny *Virbian1* sprawdź osiągalność interfejsu enp-loc maszyny *Virbian2*, tzn. wydaj na niej polecenie ping 192.168.12.1. Analogicznie na maszynie *Virbian2* wydaj polecenie ping 192.168.11.1. Takie adresy są nieosiągalne, gdyż nadawca nie wie, jak dostać się do docelowej sieci (odpowiednio 192.168.12.0/24 i 192.168.11.0/24).
- ▶ Spróbujmy to naprawić dodając na maszynach *Virbian1* i *Virbian2* odpowiednie wpisy w ich tablicach routingu. W tym celu wydaj polecenia:

```
V1#> ip route add 192.168.12.0/24 via 172.16.0.2
V2#> ip route add 192.168.11.0/24 via 172.16.0.1
```

Jeśli pomylisz się wpisując polecenie ip route, dodaną omyłkowo trasę możesz skasować zamieniając parametr add na del. Poleceniem ip route sprawdź, czy trasy zostały skonfigurowane. Wykonaj polecenia ping z poprzedniego punktu; teraz powinny zakończyć się sukcesem.

► Z maszyny *Virbian1* sprawdź osiągalność interfejsu enp-loc maszyny *Virbian4* wydając na niej polecenie ping 192.168.12.2

Co jest przyczyną niepowodzenia? Jaki komunikat otrzymujesz? Obejrzyj przesyłane komunikaty ICMP Wiresharkami uruchomionymi na wszystkich maszynach. Zauważ, że komunikat *ICMP echo request* dociera do komputera docelowego. Dlaczego więc nie jest odsyłana odpowiednia odpowiedź?

▶ Spróbujmy naprawić sytuację dodając na maszynie *Virbian4* informację pozwalającą trafić do pozostałych dwóch sieci. Zamiast dodawać dwa wpisy do tablicy routingu, określimy, że pakiety mogą dotrzeć w dowolne miejsce, jeśli dostarczymy je do interfejsu enp-loc podłączonej bezpośrednio maszyny *Virbian2*. W tym celu wydaj polecenia

```
V4#> ip route add default via 192.168.12.1
```

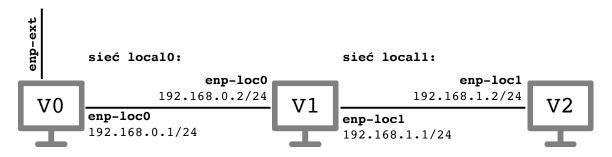
Napis **default** jest skrótem notacyjnym na 0.0.0.0/0. Dodaj analogiczny wpis na maszynie *Virbian3*.

```
V3#> ip route add default via 192.168.11.1
```

- ▶ Wyświetl bieżącą tablicę routingu na maszynach *Virbian3* i *Virbian4* poleceniem ip route. Sprawdź, że z każdej maszyny możesz teraz pingnąć adres dowolnego interfejsu. W razie kłopotów zaobserwuj przesyłane pakiety Wiresharkiem.
- ▶ Wyświetl trasę z maszyny *Virbian3* do maszyny *Virbian4* poleceniem traceroute. Analogicznie wyświetl trasę z maszyny *Virbian4* do maszyny *Virbian3*. Jakie wpisy w tablicach routingu wykorzystywane do znalezienia tych tras?
- ▶ Na wszystkich maszynach zdekonfiguruj istniejące interfejsy poleceniami ip addr flush i ip link set down a następnie wyłącz wszystkie cztery maszyny.

Wyzwanie #1

Twoim celem jest osiągnięcie konfiguracji z rysunku poniżej.



W tym celu wykonaj następujące kroki.

- ▶ Utwórz maszyny wirtualne:
 - ▷ Virbian0, która będzie miała dwie karty sieciowe: jedną z domyślną konfiguracją sieciową (NAT), zaś drugą połączoną z wirtualną siecią local0;
 - ▶ Virbian1, która będzie miała dwie karty sieciowe połączoną z wirtualnymi sieciami local0 i local1;
 - ▷ Virbian2, która będzie miała jedną kartę sieciową połączoną z wirtualną siecią local1.
- ▶ Uruchom maszyny i nazwij ich interfejsy tak jak na rysunku powyżej. Uzyskaj konfigurację sieciową dla interfejsu enp-ext maszyny Virbian0 poleceniem

VO#> dhclient -v enp-ext

- ▶ Przypisz obu interfejsom enp-loc0 i obu interfejsom enp-loc1 adresy IP z sieci 192.168.0.0/24 i 192.168.1.0/24 jak na rysunku. Sprawdź osiągalność interfejsów bezpośrednio połączonych maszyn poleceniem ping.
- ► Skonfiguruj routing:
 - ⊳ na maszynie Virbian0 określ, że do sieci 192.168.1.0/24 można dostać się wysyłając pakiety do 192.168.0.2;
 - ⊳ na maszynie Virbian1 ustaw bramę domyślna równa 192.168.0.1.
 - ⊳ na maszynie *Virbian2* ustaw bramę domyślną równą 192.168.1.1;
- ▶ Z każdej maszyny wirtualnej powinny być teraz osiągalne wszystkie interfejsy enp-loci. Sprawdź to poleceniem ping. Wyświetl trasę z maszyny Virbian² do maszyny Virbian² poleceniem traceroute.
- ▶ Z maszyny Virbian0 pingnij adres 8.8.8; zaobserwuj, że otrzymywana jest odpowiedź. Pingnij ten sam adres z maszyny Virbian2. Czy zapytanie dochodzi do maszyny Virbian0? Czy otrzymywana jest odpowiedź? Dlaczego? Zastanów się, kogo należałoby powiadomić o konfiguracji naszej sieci, żeby odpowiedź z komputera 8.8.8.8 wracała do maszyny Virbian2.

Niepunktowane zadanie dodatkowe

Poniższe zadanie można wykonać na zajęciach lub po ich zakończeniu. Warto je wykonać przed programowaniem pierwszego zadania programistycznego (traceroute).

▶ Uruchom maszynę wirtualną *Virbian0* z domyślną konfiguracją sieciową (NAT). Następnie zmień nazwę jej karty sieciowej na enp0 i uzyskaj konfigurację sieciową poleceniem

```
VO#> dhclient -v enp0
```

- ▶ Obejrzyj przypisany w ten sposób adres IP i tablice routingu poleceniami ip addr i ip route. Który wpis jest wpisem bramy domyślnej? Czy wiesz, jakie urządzenie jest tą brama?
- ▶ Wykonaj polecenie traceroute do jakiegoś znanego Ci adresu IP (np. 8.8.8.8) lub nazwy domeny (np. wikipedia.com) wykorzystując opcję -I (jest to wariant programu traceroute wykorzystujący pakiety *ICMP echo request*).

```
VO#> traceroute -I 8.8.8.8
```

▶ Pobierz ze strony wykładu program icmp_receive.c.² Skompiluj go i uruchom poleceniami

```
V0$> gcc -W -Wall -O2 icmp_receive.c -o icmp_receive
V0#> ./icmp_receive
```

Wykonaj w maszynie wirtualnej polecenie ping 8.8.8.8. Zaobserwuj i porównaj pakiety odbierane w Wiresharku i programie icmp_receive. Powtórz eksperyment wykorzystując polecenie traceroute -I 8.8.8.8.

Materiały do kursu znajdują się w systemie SKOS: https://skos.ii.uni.wroc.pl/.

Marcin Bieńkowski

²Pobieranie z sieci nie jest oczywiście jedynym sposobem przesyłania plików do Virbiana. Wybierając w ustawieniach maszyny część *Shared folders* można łatwo udostępnić Virbianowi dowolny katalog nadrzędnego systemu operacyjnego.